

Квіти мінних зон

Святослав Вакарчук

Поверталися додому,
Як надовго невідомо,
Ще залишилась не взята висота.
Поверталися додому,
Розійшлися по одному,
А тебе не відпускає пустота.

*Вона рве твої думки,
Бо на відстані руки
Тремтять сльози і бетон,
Цвітуть квіти мінних зон,
Дихає війна.
Мамо, це не сон!*

Не кажи мені "я знаю",
Мамо, ти не уявляєш,
Як удав не відпускає пустота.
Поки спокою не має
Кожен метр твого краю
І не взята кожна твоя висота.

*Вона рве твої думки,
Бо на відстані руки
Тремтять сльози і бетон,
Цвітуть квіти мінних зон,
Дихає війна.
Мамо, це не сон!*

По дорозі до вокзалу
Тебе дівчина чекала
І в обіймах рятувала сірий день.
Як надовго невідомо
Чи повернешся додому,
Чи залишишся у пам'яті лишень.

*Вона рве твої думки,
Вона — пам'ять навпаки,*

Вона — сльози і бетон,
Вона — квіти мінних зон.
Дихає війна,
Ні, мамо, це не сон!